

**Dyrektor
Zarządu Zlewni w Toruniu
Państwowego
Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie
GR.ZUT.477.25.2025.KPL**

Toruń, dnia 23 czerwca 2025 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 472aa ust. 1 pkt 2, ust. 2 i ust. 3 w związku z art. 14 ust. 2 i ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r., poz. 1087 z późn.zm), dalej zwanej ustawą Prawo wodne oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2024 r., poz. 572), zwanej dalej k.p.a., po przeprowadzeniu postępowania wszczętego z urzędu

Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie

nakłada na

administracyjną karę pieniężną

za zniszczenie linii brzegowej jeziora Rudnickiego Wielkiego
poprzez zepchnięcie i rozplantowanie mas ziemnych oraz trwałe usunięcie roślin
z wód (na działce nr 1/21, obręb 142, miasto Grudziądz) oraz z brzegu (na styku z działką nr 1/28
wydzielonej z działki nr 1/13, obręb 142, miasto Grudziądz)
bez pozwolenia wodnoprawnego

i wymierza ją w wysokości 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych)

Uzasadnienie

W dniu 10 lutego 2025 r. do Nadzoru Wodnego w Chełmnie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wpłynęło zawiadomienie podpisane przez Głównego Specjalistę Ichtiologa Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Toruniu o naruszeniu linii brzegowej jeziora Rudnickiego Wielkiego oraz wycince roślin na działce nr 1/21, obręb 142, miasto Grudziądz. Do zgłoszenia dołączono zdjęcia na których widać rozjeżdżone masy ziemne w sąsiedztwie linii brzegowej oraz unieruchomioną koparkę, która częściowo zakopana jest w ziemi.

Kierownik Nadzoru Wodnego w Chełmnie podjął stosowne działania w celu ustalenia stanu faktycznego. O sprawie została poinformowana Komenda Policji w Grudziądzu oraz Straż Miejska w Grudziądzu. W dniu 12 lutego 2025 r. pracownicy Nadzoru Wodnego w Chełmnie przeprowadzili wizję terenową podczas której stwierdzili zniszczenie linii brzegowej na styku działki nr 1/21, obręb 142, miasto Grudziądz i działki nr 1/28 wydzielonej z działki nr 1/13, obręb 142, polegające na zepchnięciu i rozplantowaniu mas ziemnych oraz wycięciu występującej tam roślinności. W trakcie wizji sporządzono dokumentację fotograficzną.

Dnia 17 lutego 2025 r. pracownicy Nadzoru Wodnego w Chełmnie w celu określenia dokładnego przebiegu granicy pomiędzy obiema zniszczonymi działkami oraz zakresu ingerencji w linię brzegową dokonali pomiaru GPS. W wyniku pomiaru stwierdzono naruszenie linii brzegowej na długości

33 m w pasie o szerokości około 3-4 m. Z poczynionych ustaleń wynika, iż przedmiotowe prace wykonane zostały na początku lutego 2025 r. bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego.

W dniu 19 lutego 2025 r. pismem znak: GRC.4218.2.2025.JA Kierownik Nadzoru Wodnego w Chełmnie zwrócił się z prośbą o wyjaśnienia zaistniałej sytuacji do właścicielki sąsiedniej działki - [REDAKTOWANO]. Wyjaśnień udzielono w piśmie dostarczonym do Nadzoru Wodnego w Chełmnie w dniu 27 lutego 2025 r. w którym [REDAKTOWANO] potwierdziła, że była zleceniodawcą prac, które miały polegać na uprzątnięciu terenu. W piśmie wyjaśnia, że prace polegały na „usunięciu śmieci, trzciny i krzaków poprzrastanych zanieczyszczeniami oraz zanieczyszczonej ziemi wraz z gałęziami i różnego rodzaju odpadami. Niestety w związku z tym, iż na tym terenie blisko linii jeziora jest bagno sprzątająca koparka uległa zakopaniu do takiego stopnia, że ugrzęzła tam tak głęboko (aż po sam dach) konieczne było sprowadzenie ciężkiego sprzętu aby odkopać ją, żeby można było ją wydostać”. W dalszych wyjaśnieniach [REDAKTOWANO] zaprzecza jakoby dokonano zepchnięcia mas ziemnych w kierunku linii jeziora, a dokonane prace uzasadnia chęcią uprzątnięcia tego miejsca. Dodatkowo oświadcza, że poniosła koszty „wywozu nieczystości i uprzątnięcia tego miejsca”. Podaje, że wywieziono z obszaru prac cztery wyrotki odpadów, co wiązało się z poniesieniem kosztów w wysokości około 5 000 zł, przy czym dokumentu na potwierdzenie tego faktu nie przedkłada.

Kierownik Nadzoru Wodnego w Chełmnie, pismem z dnia 27 lutego 2025 r., znak: GRC.0155.2.2025.JA przekazał Dyrektorowi Zarządu Zlewni w Toruniu postępowanie prowadzone w sprawie zniszczenia linii brzegowej jeziora Rudnickiego. Po analizie przekazanej dokumentacji Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu, pismem z dnia 28 marca 2025 r., znak: GR.ZUT.477.25.2025.KPL, wszczął na podstawie art. 61 § 1 i § 4 k.p.a. postępowanie w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej [REDAKTOWANO] za zniszczenie linii brzegowej jeziora Rudnickiego Wielkiego poprzez zepchnięcie i rozplantowanie mas ziemnych oraz trwałe usunięcie roślin z wód (na działce nr 1/21, obręb 142, miasto Grudziądz) oraz z brzegu (na styku z działką nr 1/28 wydzielonej z działki nr 1/13, obręb 142, miasto Grudziądz) bez pozwolenia wodnoprawnego.

[REDAKTOWANO] została poinformowana o wszczęciu postępowania pismem doręczony w dniu 2 kwietnia 2025 r., w którym organ stosownie do art. 10 § 1 k.p.a. pouczył Stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania żądań. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa zapoznając się z aktami sprawy w siedzibie organu w dniu 9 kwietnia 2025 r. Dodatkowo w tym samym dniu strona złożyła pisemne wyjaśnienia (pismo z dnia 7 kwietnia 2025 r. złożone osobiście w dniu 9 kwietnia 2025 r.) wraz z wnioskiem o przeprowadzenie mediacji.

W swoich wyjaśnieniach [REDAKTOWANO] informuje, że na terenie działki sąsiadującej z jeziorem zalegały śmieci pozostawione przez plażowiczów oraz właścicieli sąsiadujących działek rekreacyjnych. [REDAKTOWANO] oświadczyła, że w dobrej wierze podjęła się prac porządkowych, które w wyniku przypadkowego zakopania się koparki zakończyły się poważnym uszkodzeniem gruntu na brzegu jeziora. Wyraziła ubolewanie z tego powodu oraz gotowość naprawienia powstałych szkód. Do pisma załączono skany komentarzy internetowych mających pochodzić od okolicznych mieszkańców na okoliczność stanu tego terenu przed dokonaniem prac. Jednocześnie [REDAKTOWANO] złożyła wniosek o przeprowadzenie w sprawie postępowania mediacyjnego w trybie art. 96b k.p.a. w celu ustalenia sposobu naprawienia powstałej szkody.

W odpowiedzi z dnia 15 kwietnia 2025 r., znak: GR.ZUT.477.25.2025.KPL Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu poinformował o odmowie przeprowadzenia postępowania mediacyjnego z uwagi na charakter sprawy. W przedmiotowej sprawie stan faktyczny możliwy jest do ustalenia na podstawie zgromadzonych dokumentów oraz wyjaśnień, a przepisy prawa określają dyrektywy wymierzenia

administracyjnej kary pieniężnej, dlatego postępowanie mediacyjne nie doprowadziłoby do realizacji tych celów postępowania.

Jednocześnie organ zwrócił się o udzielenie informacji na temat warunków osobistych strony mogących mieć znaczenie na rozstrzygnięcia zgodnie z art. 189d k.p.a. oraz wyjaśnienie, czy na stronę za to samo zachowanie została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Wezwanie z dnia 15 kwietnia 2025 r. doręczono stronie w dniu 23 kwietnia 2025 r.

W odpowiedzi, pismem z dnia 28 kwietnia 2025 r., doręczonym w dniu 5 maja 2025 r., Strona odpowiedziała, że za to samo zachowanie nie została na nią uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej ani nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

W kwestii warunków osobistych [REDAKTED] oświadczyła, że ma 38 lat, z zawodu jest kosmologiem, pozostaje w związku małżeńskim i ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 3 i 10 lat. Nie posiada samochodu i jest obciążona spłatą miesięcznych rat kredytu w nieustalonej wysokości. Ponadto [REDAKTED] prowadzi działalność gospodarczą z której uzyskany dochód za trzy pierwsze miesiące 2025 r. wyniósł [REDAKTED]. Pan [REDAKTED] mąż Strony, również prowadzi działalności gospodarczą, z której uzyskany dochód za trzy pierwsze miesiące 2025 r. wyniósł [REDAKTED].

Na dowód uzyskanych w 2025 r. dochodów z prowadzonych działalności przedstawiono dokumenty prywatne - podsumowanie księgi przychodów i rozchodów za okres od 1 stycznia do 31 marca 2025 r. firmy [REDAKTED] prowadzonej przez [REDAKTED] oraz firmy [REDAKTED] prowadzonej przez [REDAKTED].

W uzupełnieniu dokumentacji, Pani [REDAKTED] przedstawiła w dniu 18 czerwca 2025 r. kopie deklaracji podatkowych za 2024 r. Z zeznań podatkowych wynika, że roczny dochód [REDAKTED] za 2024 r., po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne, wyniósł [REDAKTED]. [REDAKTED] zaś dochód osiągnięty w 2024 r. przez [REDAKTED] wyniósł [REDAKTED].

[REDAKTED] w swoim oświadczeniu o sytuacji majątkowej nie wymieniła posiadanych nieruchomości, jednak z wcześniejszych oświadczeń wynika, że jest właścicielką działki budowlanej nr 43/78, obręb 144, miasto Grudziądz, o powierzchni 409 m², na której prowadzona jest budowa budynku mieszkalnego.

Równocześnie, na skutek analizy dokumentacji Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu uznał konieczność rozszerzenia postępowania o dodatkowe Strony. W dniu 15 maja 2025 r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu zawiadomił o wszczęciu postępowania Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa w Bydgoszczy (zawiadomienie doręczono ePUAPem w dniu 15 maja 2025 r.) oraz Polski Związek Wędkarski Oddział w Toruniu (zawiadomienie doręczono pocztą tradycyjną w dniu 19 maja 2025 r.). Dodatkowo poinformował wszystkie Strony o niedotrzymaniu ustawowego terminu rozpoznania sprawy i przedłużeniu go do dnia 30 czerwca 2025 r.

Zarówno Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa w Bydgoszczy jak i Polski Związek Wędkarski Oddział w Toruniu nie skorzystały z przysługującego im prawa udziału w postępowaniu i zajęcia stanowiska w sprawie.

Dyrektor Zarządu Zlewni zwarzył co następuje:

Działka nr 1/21, obręb 142, miasto Grudziądz stanowi teren pokryty wodami jeziora Rudnickiego Wielkiego i pozostaje we władaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Granicząca z nią działka nr 1/28 wydzielona z działki nr 1/13, obręb 142 usytuowana wzdłuż brzegu, stanowi własność Skarbu Państwa i pozostaje we władaniu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w Bydgoszczy na podstawie decyzji wojewody toruńskiego nr RG-I-6035-14/92 z dnia 29 lipca 1992 r.

Obszar ten jest dzierżawiony przez Państwowy Związek Wędkarski Oddział w Toruniu na podstawie umowy dzierżawy z dnia 16 grudnia 2014 r.

W toku prowadzonego postępowania organ ustalił, iż na wodach jeziora Rudnickiego Wielkiego ustanowiony został przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku, na podstawie art. 15, ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz.U. z 2022 r. poz. 883) obwód rybacki jeziora Wielkie Rudnickie (Rudnik, Rudnickie) na cieku Struga Marusza nr 2, którego użytkownikiem jest Polski Związek Wędkarski Okręg w Toruniu.

Jezioro Rudnickie Wielkie stanowi jednolitą część wód powierzchniowych jeziornych (JCWP LW), o kodzie JCWP: LW 20562. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2021 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U., 2021, poz. 1475) na obszarze dorzecza Wisły, jezioro Rudnickie Wielkie zostało wskazane jak naturalna część wód, z oceną stanu ogólnego – brak danych i oceną ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego – zagrożona.

Jezioro Rudnickie Wielkie położone jest na obszarze Strefy Krawędziowej Doliny Wisły, o której mowa m. in. w Uchwale Nr X/253/15 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 24 sierpnia 2015 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Doliny Wisły. Na uwagę w kontekście przedmiotowej sprawy zasługuje fakt, iż wśród celów środowiskowych dla tego obszaru wymieniono m. in. zachowanie wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach, jako potencjału dla turystyki i wypoczynku oraz funkcji korytarzy ekologicznych, zachowanie istniejących zbiorników wodnych oraz cieków z pasem roślinności okalającej, dla ochrony przed zanieczyszczeniami obszarowymi wprowadzanie zadrzewień i zakrzewień na tereny nadbrzeżne oraz w bezpośrednich zlewniach jezior.

Na wysokości działki nr 1/28 (wcześniej 1/13) znajduje się działka budowlana nr 44/78, obręb 144 miasto Grudziądz, której właścicielką jest [REDAKOWANE]. Na działce tej prowadzona jest budowa budynku mieszkalnego.

Jak wykazała lustracja terenowa przeprowadzona przez Nadzór Wodny w Chełmnie na początku lutego 2025 r., dokonano prac powodujących zniszczenie linii brzegowej jeziora Rudnickiego Wielkiego na styku działki nr 1/21, obręb 142, miasto Grudziądz i działki nr 1/28, obręb 142, polegające na zepchnięciu i rozplantowaniu mas ziemnych oraz wycięciu występującej tam roślinności, co potwierdza załączona dokumentacja fotograficzna. Z dokonanych pomiarów wynika, iż łączna powierzchnia naruszonej linii brzegowej to co najmniej 115 m² (pas o długości 33 m i szerokości od 3 do 4 m). Z ustaleń organu, dokumentacji zdjęciowej oraz oświadczenia Strony wynika, że szczególnie dotkliwe zniszczenia linii brzegowej, sięgające w niektórych miejscach nawet dwóch metrów w głąb, powstały w wyniku wjazdu ciężkim sprzętem na podmokły grunt brzegu jeziora. Jak wyjaśnia w swoim piśmie z dnia 26 lutego 2025 r. [REDAKOWANE] "w związku z tym, iż na tym terenie blisko linii jeziora jest bagno sprzątająca koparka uległa zakopaniu do takiego stopnia, że ugrzęzła tak głęboko (aż po sam dach) konieczne było sprowadzenie ciężkiego sprzętu aby odkopać ją, żeby można było ją wy достać.

To nieszczęśliwe zdarzenie spowodowało, że doszło do uszkodzenia podłoża terenu czego nie przewidzieliśmy i za co bardzo przepraszamy”.

Zgodnie z art. 389 pkt 2 ustawy Prawo wodne, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pozwolenie wodnoprawne wymagane jest na szczególne korzystanie z wód. W myśl art. 34 pkt 8 ww. ustawy, szczególne korzystanie z wód obejmuje wydobywanie z wód powierzchniowych, w tym z morskich wód wewnętrznych wraz z wodami wewnętrznymi Zatoki Gdańskiej oraz wód morza terytorialnego, kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu. Zgodnie natomiast z treścią art. 472aa ust. 1 pkt 2, administracyjnej karze pieniężnej podlega kto wbrew przepisowi: art. 389, art. 394 ust. 1 lub art. 425 ust. 1 korzysta z wód, wykonuje urządzenia wodne, roboty w wodach lub inne działania wymagające odpowiedniej zgody wodnoprawnej, bez odpowiednio pozwolenia wodnoprawnego lub pozwolenia zintegrowanego, zgłoszenia wodnoprawnego lub oceny wodnoprawnej.

Z przeprowadzonej przez organ analizy danych zawartych w systemie informacyjnym gospodarowania wodami, w którym gromadzone są min. informacje o udzielonych pozwoleniach wodnoprawnych, wynika, iż brak jest decyzji wydanej na szczególne korzystanie z wód obejmujące wycinanie roślin z wód lub brzegu jeziora Rudnickiego Wielkiego, stanowiącego działkę nr 1/21, obręb 142, miasto Grudziądz. Przedstawione powyżej dowody stanowią zatem przesłankę do zastosowania wobec Strony przepisu art. 472aa ust. 1 pkt 2 Prawo wodne tj. wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za korzystanie z wód bez odpowiedniego pozwolenia wodnoprawnego.

Mając na uwadze przepisy art. 189f oraz art. 189e k.p.a., Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu zbadał możliwość odstąpienia od wymierzenia podmiotowi administracyjnej kary pieniężnej. Z tego też powodu na podstawie art. 50 kpa, pismem znak: GR.ZUT.477.25.2025.KPL z dnia 15 kwietnia 2025 r. organ wezwał podmiot do złożenia wyjaśnień w sprawie. Po zapoznaniu się z ww. wyjaśnieniami, Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu, przed wymierzeniem administracyjnej kary pieniężnej w pierwszej kolejności poddał analizie przesłanki wskazane w art. 189f, umożliwiające odstąpienie od wymierzenia tejże kary.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa organ, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia kary i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli naruszenie prawa jest znikome, a Strona zaprzestała naruszania prawa, przy czym - co istotne w sprawie - oba te warunki muszą wystąpić łącznie. W ocenie organu naruszenia prawa jakim jest wycięcie trzciny i naruszenie linii brzegowej z obszaru obejmującego powierzchnię co najmniej 115 m², nie można uznać za znikome w swojej wadze. W tym przypadku zasadnym jest zatem przyjęcie, że ciężar gatunkowy naruszenia prawa polegający na korzystaniu z wód bez wymaganej zgody wodnoprawnej jest znaczący. Pozwolenie wodnoprawne stanowi bowiem instrument zarządzania zasobami wodnymi, w których ustala się warunki korzystania z wód - w tym przypadku wycinania trzciny - celem ochrony zarówno wód, jak i siedlisk od wód zależnych.

W odniesieniu do przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa stwierdzić należy, iż Strona nie została wcześniej ukarana za to samo działanie tj. wycinanie roślin z wód lub brzegu. Nie stwierdzono, by za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Względem przesłanek art. 189f § 2 pkt 1 kpa, w sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, że usunięcie naruszenia prawa jest tożsame z zaprzestaniem naruszania prawa. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy bowiem przerwać naruszania przepisów lecz należy usunąć skutki naruszenia.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy, w sytuacji gdy dokonano wycinki trzciny – jak wykazano wyżej - w sposób samowolny tj. bez uwzględnienia odpowiednich uwarunkowań, które regulowane są pozwoleniem wodnoprawnym, podmiot nie ma możliwości podjęcia skutecznych działań naprawczych. Z tego też powodu bez znaczenia dla spełnienia celów, dla których ma być nałożona kara (art. 189f § 2 pkt 2 kpa), pozostaje fakt, na który powołuje się Strona, że: „teren ulega samoistnej regeneracji (trawa kiełkuje, trzcina zaczyna odrastać, natomiast fale prawie już całkowicie uregulowały naruszoną linię brzegową).”

Strona także nie dokonała powiadomienia właściwych podmiotów o naruszeniu prawa. Mając powyższe na uwadze organ nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu zgodnie z art. 189f, gdyż w ocenie organu nie spełni to celów, dla których kara ta miałaby być wymierzona. Równocześnie organ nie dopatrył się możliwości zastosowania art. 198e kpa, gdyż do naruszenia prawa nie doszło wskutek działania siły wyższej.

Wobec braku podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu uznał, iż w niniejszej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 472aa ust. 1 pkt 2 Prawa wodnego, na podstawie którego administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 389 pkt 2 w sposób szczególny korzysta z wód bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ w pierwszej kolejności kierował się przesłankami wyrażonymi w art. 189d k.p.a.

W ocenie organu waga zaistniałego naruszenia jest istotna, a okoliczności tego naruszenia nie mają znamion potrzeby ratowania życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego.

Podmiot dokonał jednorazowego wycinki trzciny i uszkodzenia linii brzegowej jeziora na wysokości działki, której jest właścicielem, jak twierdzi „dla dobra i bezpieczeństwa naszego jak i innych użytkowników”. W ocenie organu tego rodzaju działanie nie ma nic wspólnego z bezpieczeństwem osób przebywających nad wodą. Ingerencja w działkę wodną, której dopuścił się podmiot w postaci wycięcia roślinności wodnej (trzciny) oraz rozplantowania i zepchnięcia mas ziemnych w kierunku jeziora z łącznej powierzchni co najmniej 115m², w ocenie organu miała na celu polepszenie walorów widokowych i zwiększenie wartości estetycznych własnej działki oraz ułatwienie dostępu do jeziora. Tym samym nie mamy tu do czynienia z ochroną interesu publicznego, czy ważnego interesu Strony. Korzyści niematerialne w postaci poprawy atrakcyjności otoczenia w wyniku dokonanej wycinki trzciny oraz ułatwienia dostępu do jeziora, w konsekwencji mogą przekładać się na korzyści materialne związane ze wzrostem wartości działki będącej własnością [REDAKTOWANE]

Jak wspomniano, Strona nie została uprzednio ukarana za to samo zachowanie, zaś stopień przyczynienia się strony do powstania naruszeń jest istotny. Nielegalne prace zostały przeprowadzone na zlecenie Strony i na jej koszt. Strona nie podjęła żadnych działań w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa. Z analizy zgromadzonego dowodowego, nie wynika, by podmiot podjął jakiegokolwiek działania celem uniknięcia skutków naruszenia prawa. Podmiot nie zgłosił do właściwych organów, iż przeprowadził takie działania.

Oceniając warunki osobiste Strony, która jest osobą fizyczną, Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu ustalił, że [REDAKTOWANE] jest osobą pełnoletnią, która posiada zdolność rozpoznawania znaczenia swoich zachowań oraz skutków podjętych działań. Prowadzi działalność gospodarczą z której uzyskuje dochody. Gospodarstwo domowe prowadzi wspólnie z mężem, który również osiąga dochody z prowadzonej działalności gospodarczej, a na utrzymaniu posiadają dwoje dzieci. Sytuacja majątkowa, w tym posiadanie nieruchomości, potwierdzają dobrą sytuację materialną [REDAKTOWANE] Brak było

podjęcia przez [REDAKTOWANO] należytego zachowania zaraz po dokonaniu naruszenia, nie zawiadomiła żadnych organów, ani dzierżawców i podmiotów będących w posiadaniu nieruchomości, na których dokonano naruszeń, a dopiero po wszczęciu przedmiotowego postępowania wyraziła ubolewanie nad zaistniałą sytuacją wskazując jako przyczynę okoliczności, które nie w ocenie organu w sposób mało prawdopodobny uwiarygadniają przyczyny dokonanych naruszeń na tak dużym obszarze.

Organ nie znalazł również podstaw do podważenia mocy dowodowej zgromadzonych w sprawie dokumentów, natomiast Strona nie podważała ich wiarygodności i autentyczności. W tym stanie rzeczy walor dowodowy zebranych dokumentów Organ ocenił jako wysoki i tym samym uzasadniający wymierzenie [REDAKTOWANO] administracyjnej kary pieniężnej **w wysokości 15 000,00 zł** (słownie złotych: piętnaście tysięcy) za zepchnięcie i rozplantowanie mas ziemnych oraz trwałe usunięcie roślin z wód i brzegu (na działce nr 1/21, obręb 142, miasto Grudziądz) oraz z brzegu (na styku z działką nr 1/28 wydzielonej z działki nr 1/13, obręb 142, miasto Grudziądz) bez pozwolenia wodnoprawnego.

Zgodnie z art. 472aa ust 3 Prawa wodnego, administracyjna kara pieniężna może zostać nałożona w kwocie od 5. 000 zł do 1 000 000 zł. Ustawodawca pozostawił zatem w gestii organu wysokość kwoty nakładanej na podmiot jako kara adekwatna do popełnionego czynu.

Ustalenie wysokości administracyjnej kary pieniężnej dokonano w oparciu o przyjęte dyrektywy wymiaru kary oparte o art. 189d kpa uwzględniając w szczególności wagę i okoliczności naruszenia prawa, częstotliwość popełnianego czynu, uprzednie ukaranie podmiotu, stopień przyczynienia się Strony do powstania naruszenia, dobrowolne działania podjęte celem uniknięcia skutków naruszenia, jak również wysokość osiągniętych korzyści lub poniesionych strat. Za istotny element zaostrzający wymiar kary uznano powierzchnię z której wycięto trzcinę, znaczącą ingerencję w grunt, w niektórych miejscach na głębokość około 2 metrów, wysoki stopień przyczynienia się Strony do powstania naruszenia prawa, jak również brak dobrowolnych działań celem ujawnienia popełnionego naruszenia właściwym organom. Natomiast za przesłanki łagodzące uznano brak wcześniejszych naruszeń prawa tego samego rodzaju, niekaralność podmiotu za zachowanie objęta niniejszą decyzją, jednorazowe dopuszczenie się przez podmiot tego naruszenia oraz wyrażona chęć naprawienia powstałych szkód.

Zdaniem Organu każda osoba z przeciętnym doświadczeniem życiowym zdaje sobie sprawę, że jakkolwiek trwała ingerencja na działce będącej własnością innego podmiotu wymaga uzyskania zgody właściciela. Podjęte prace przeprowadzone zostały na działce stanowiącej własność Skarbu Państwa, która pozostaje we władaniu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w Bydgoszczy i jest dzierżawiona przez Państwowy Związek Wędkarski Oddział w Toruniu. Jak wynika z dokumentów urzędowych [REDAKTOWANO] nie zwracała się do żadnej z ww. instytucji o zgodę na prowadzenie jakichkolwiek działań w obrębie przedmiotowej działki.

Podobnie, osoba z przeciętną znajomością prawa, powinna zdawać sobie sprawę, iż każde działanie wymaga analizy obowiązujących przepisów i należy sprawdzić, czy planowane działanie wymaga stosownych zgód, pozwoleń, uzgodnień itp.

W konsekwencji niedopełnienie określonego obowiązku stanowi przesłankę do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Powyższe potwierdza, iż stopień przyczynienia się Strony do powstania naruszenia prawa jest znaczący.

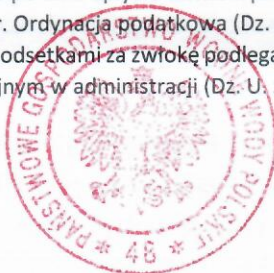
Równocześnie organ stwierdza, że wymierzona kara nie jest zawyżona, ale adekwatna do tej konkretnej skali naruszenia prawa. Zgromadzony materiał wskazuje jednoznacznie, że Strona dopuściła się opisywanego czynu. Na każdym etapie prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie

wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej organ zapewnił Stronie możliwość czynnego udziału w tym postępowaniu.

Zgodnie z art. 472 c ust. 2 ustawy Prawo wodne administracyjną karę pieniężną ustaloną w niniejszej decyzji uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Gdańsku, za pośrednictwem Dyrektora Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Toruniu, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania należy wnieść do Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Toruniu. Z dniem doręczenia Dyrektorowi Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Toruniu oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. **Nałożoną w niniejszej decyzji administracyjną karę pieniężną należy wnieść na rachunek bankowy Wód Polskich o nr BGK 45 1130 1248 8143 5450 4921 4001 z przywołaniem znaku decyzji: GR.ZUT.477.25.2025.KPL.**
4. **Zgodnie z art. 472c ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu tej kary stała się ostateczna.**
5. Zgodnie z art. 189i ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego kara niezapłacona w terminie jest zaległą administracyjną karą pieniężną, od której nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.
6. W przypadku nieuiszczenia w terminie nałożonej administracyjnej kary pieniężnej podmiot winien samodzielnie naliczyć odsetki za okres zwłoki od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności kary - zgodnie z art. 53 § 1,3,4, art. 55 § 1 i art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111 ze zm.).
7. Zaległa administracyjna kara pieniężna wraz z odsetkami za zwłokę podlega egzekucji w myśl art. 2 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 ze zm.).

DYREKTOR
Władysław Kobyński

Otrzymuje:

1.
2. Polski Związek Wędkarski Oddział w Toruniu,
3. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa w Bydgoszczy,
4. ZUT a/a.